1855. TWEE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 18.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.60, buiten Assen franco per post *f* 1,75.

ZATURDAG 3 MAART.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

GEDEPUTEERDE STATEN van de Provincie Drenthe brengen door deze ter algemeene kennis, dat de besmettelijke longziekte is ontstaan onder de runderen van de Wed. *Evert Meintjes* te *Wapserveen*, gemeente *Havelte.*

En ten einde een ieder zich voor schade zoude kunnen hoeden, zal deze in de *Prov. Drentsche en Asser Courant* worden opgenomen.

ASSEN, 27 Feb. 1855.

Gedeputeerde Staten voornoemd,
De Voorzitter, DE VOS VAN STEENWIJK.
De Griffier, W. H. HOFSTEDE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der gemeente Assen doen te weten, dat het kohier der belasting op de Honden dezer gemeente voor 1855, zooals hetzelve voorloopig werd vastgesteld, voor een ieder ter Secretarie ter inzage zal voorliggen gedurende veertien dagen, ingaande 5 Maart eerstkomende. Geschiedende deze aankondiging, opdat ieder in de gelegenheid wordt gesteld, zijne bezwaren binnen dien tijd bij den gemeenteraad in te brengen.

ASSEN, 20 Februarij 1855.

D Burgemeester, H. J. OOSTING.
De Secretaris, KIJMMELL.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

1 *Maart.*

Gaat Napoleon III al of niet op reis?

Dat is nog altijd de onopgeloste vraag, waarmede geheel Europa zich bezig houdt, en het is ook eene hoogst belangrijke vraag, zooals wij reeds hebben aangetoond.

Dat de Keizer lust heeft en zich in zeker opzigt verpligt gevoelt, om zijne dapperen, die zoo goed vochten en zoo bitter leden, een bezoek te brengen, ten einde met eigen oogen hun toestand te zien, en welligt ook om aan hun hoofd de gevaren des krijgs te deelen, is zeer begrijpelijk. Wij zeggen: „bitter leden," en dit verwondert misschien dezen of genen, die wel veel van het rampzalig lot der Engelschen, doch weinig, althans veel minder, van dat der Franschen hoorde.

Wij kunnen echter verzekeren, dat ook het Fransche leger ontzettende verliezen leed, door ontbering en ziekte, en een brief van een Fransch officier uit de Krim, dien men ons ter lezing gaf, konden wij bijkans, om de hartverscheurende ellende, daarin beschreven, niet ten einde brengen. De Franschman echter klaagt niet zoo ligt over de schaduwzijde van 't leven en telt oogenblikkelijke rampen ligter dan de Engelschman. Hij vindt, ja hij zoekt vreugde en troost waar de zwaarmoedige Engelschman geen aanleiding tot het twijfelachtigste lachje kan bespeuren, en van daar dat de brieven door hem aan zijne betrekkingen geschreven niet zoo akelig van toon zijn. De vrees ook, dat zijne chefs het oog mogten slaan in zijne klaagzang, weerhoudt zijne pen, want hij wil geen redenen geven, om als een wankelmoedige aangeschreven te staan. De Engelschman, in zijn land goed gekleed en gevoed, en veel prijs stellende op de genoegens en gemakken van 't huiselijk leven, de vrije Engelschman, die in zijne hoogheid over 't algemeen niet gaarne onder commando staat en nu in de Krim moet gehoorzamen en ontberen en lijden tevens, de Engelschman, die, wat hij denkt, hardop zegt, als het onschatbaar voorregt van zijn staatsburgerschap, en die ook in zijne geringere maatschappelijke positie geboren administrateur en rekenaar is, kon zijn droevig lot niet in 't hart begraven, vooral niet toen het hoe langer zoo meer bleek, dat de oorzaak van zijne ellende en rampen hoofdzakelijk was te zoeken bij hen, die het geld en de magt hadden gehad om die te voorkomen. Toen moest hij spreken, en zijne pen schilderde met ijzingwekkende naauwkeurigheid het onuitsprekelijk droevig Krim-leven. De Engelsche pers voltooide die tafereelen, door hier en daar met haar penseel een flaauwe trek hooger kleur bij te zetten, en zoo werd de ellende der vreemde gasten in Russisch Italie aan het geschokt Europa vertoond.

De jongste berigten uit de Krim, hoewel verschillend over de temperatuur, luiden gunstiger voor de geällieerden en beginnen iets meer Italiaansch te worden. Volgens schrijven van Generaal Pelissier, die Sebastopol op last des Keizers *bijzonder* bekeek, is Sebastopol eene *bijzondere* vesting, die op *bijzondere* wijze moet worden belegerd. Dat is voor Europa geen nieuws. De groote vraag blijft, of zij op bijzondere wijze is te nemen? Ja, zegt Pelissier, en ook Generaal Niel is van hetzelfde gevoelen. Daarom zou de Keizer aan de beide uitstekende krijgslieden hebben geschreven, om niet naar Parijs te komen, en dit versterkt het gevoelen, dat hij persoonlijk derwaarts wil gaan. Onder hen, die de reis afraden, behooren de Keizer van Oostenrijk, Lord John Russell en diens verhevene Gebiedster, Koningin Victoria. Deze houdt meer van de huishoudkamer dan van het oorlogstooneel. Zij mag ook wel meenen, dat, als de Keizer naar de Krim vertrekt, haar Gemaal, Prins Albert, mede op reis dient te gaan. Tegenover al die afradenden staat echter een persoon, die allen overvleugelt, en dat is Eugenia, Napoleon's Gemalin. Deze heeft het bloed van den Cid in de ad'ren!" zegt de Franschman fier, en wil zelfs mede. Naar de Krim? Neen, naar Constantinopel, terwijl zij tevens een uitstapje zou maken naar Jeruzalem, ten einde het Heilige graf te bezoeken. Wij zeggen als altijd, van dat alles: „'t kan wel waar worden en ook wel niet!"

In ons vorig overzigt deelden wij de tijding mede, dat de Russen een aanval op Eupatoria deden en met aanzienlijk verlies werden teruggeslagen. 't Feit scheen waar te zijn en is waar, maar Mentschikoff vertelt het op eenigzins andere wijze. Hij zegt: „ik liet door een *gedeelte* der troepen, die bij Eupatoria zijn gelegerd, eene verkenning doen tegen die vesting. Al spoedig opende de vijand het vuur tegen de naderende troepen, maar wij demonteerden weldra de vijandelijke stukken en deden vijf ammunitie-wagens in de lucht vliegen. Het doel der verkenning, te ontdekken hoeveel garnizoen Eupatoria had, bereikten wij volkomen. Het heeft 40.000 man en 100 stukken geschut. De afdeeling trok in de beste orde terug."

Het bulletin der Franschen luidde: 't was een bloedig gevecht en de Russen verloren daarbij 500 man!

De waarheid zal wel in 't midden liggen.

In Sebastopol is men verheugd van geest. Het eene bal volgt er op het andere. De Groot-Vorsten schijnen er naar hun zin gelogeerd, en men gelooft er, dat ook de Czaar spoedig zal komen.

Dan zou de Krim twee Keizers op zijn grondgebied zien. Wie weet of ook Keizer Frans Jozef het klaverblad niet vol zal willen maken. Prins Albert zal misschien wel in de kraamkamer blijven.

Wij hopen echter, dat al die Krim-reisplannen verijdeld worden door het kleine woordje, 't welk Europa hoe langer zoo dierbaarder wordt — door den *vrede.*

Is er reden voor die hoop?

In ons oog weinig, zeer weinig, maar zooals wij vroeger reeds aanmerkten — anderen hebben betere gedachten en wij wenschen dat onze opinie niet de juiste is. Palmerston blijft vredelievend, maar hij blijft het, onzes inziens, nog altijd omdat de oorzaak zijner veranderde politieke denkwijze nog blijft en dat is de *nood.* Mogt het echter waar zijn, wat hier en daar wordt gezegd: „de Engelsche Natie is van denkwijze veranderd, zij is in rouw gekleed over duizenden van hare zonen en begint te begrijpen dat die in den vreemde stierven voor de zaak van Rome," mogt dat waar zijn, dan kan de hoop op vrede iets meer gegrond zijn.

Palmerston's positie is thans niet de aangenaamste. Hij, de oorlogzuchtige, staat als het ware verlaten tusschen de rouwdragende Natie, en moet hooren hoe de Engelsche pers zelve Engeland van al zijne grootheid ontdoet. Bij dat schouwspel is het te wenschen, dat de vredelievenden den boventoon mogen erlangen, en op anderen weg, dan dien van het oorlogsveld, verkrijgen wat wezenlijk goed is tot handhaving van het Europeesch evenwigt. Weet men echter, na de Natie eerst te hebben gewezen op hare tot dusverre betoonde onmagt, hare kracht, door verontwaardiging, tot het uiterste op te wekken, dan is het te voorzien, dat de strijd nog met meer woede dan tot heden zal zal worden gevoerd, want 't is dikwijls geschied, dat iemand eerst door schimp en spot aan zijne onmagt moest worden herinnerd, om te gebruiken wat hij nog wezenlijk bezat. En zal dit het geval zijn met Engeland, dan gaan wij eene donkere toekomst te gemoet. Groot-Brittanie is niet wat het scheen, maar het is ook nog niet waarvoor menigeen het nu houdt. De leeuw is wel een klaauw afgesneden, maar zijne tanden zijn hem nog niet uitgebroken.

Dat mag Europa wel onthouden!

De Czaar spreekt steeds van vrede, maar wapent zich inmiddels op ontzettende wijze, en het is vooral langs de kusten der Oostzee dat hij zich versterkt, wel wetende, dat, ingeval de oorlog wordt voortgezet, het daar de plaats zal kunnen zijn van belangrijke gebeurtenissen. Mogt het waar zijn, wat men verzekert, dat namelijk Lord John Russell in last zou hebben om te eischen, dat de Russische troepen, gedurende de vredes-onderhandelingen te Weenen, de Krim moesten verlaten, dan kon Palmerston gerust zeggen: „Russel is slechts voor korten tijd afwezig." Ons dunkt, dat hij de moeite en kosten wel kon besparen. 't Zal echter wel een koffijhuis-praatje zijn.

In Frankrijk is het hoofd-onderwerp der gesprekken 's Keizers reis en 's Keizers zwaard, alsmede iets dat kleiner is, maar ook zeer scherp kan zijn, de tong van een beroemd man, van Berryer. Deze deed zijne intrede in de Akademie en moest, volgens oud gebruik, eene redevoering uitspreken over het lid, welks plaats hij innam. De heer Berryer moest dus spreken over wijlen den heer de Saint Priest, en hij trad dientengevolge in wijdloopige beschouwingen over diens werk, betreffende de geschiedenis van het koningschap in de oude en nieuwere tijden, alsmede over de verdeeling van Polen.

Bij het einde van zijn overzigt der werken van dien schrijver zeide hij onder anderen het volgende:

„Toen het hem geschikt voorkwam, achtereenvolgens verscheidene fragmenten uit de geschiedenis der achttiende eeuw bekend te maken, deden de zaken en discussiën van het oogenblik de publieke opinie levendig belangstellen in de kwestiën en gebeurtenissen, waarvan de verschillende uitgaven gewagen. Buiten de omstandigheden, die elk zijner geschriften gunstig deden ontvangen, laat de studie der verstrooide deelen van het groote werk, dat de heer de Saint Priest ondernomen had, een smartelijken indruk bij mij achter. Wij hebben voor ons de rijke bouwstoffen, die plaats hadden gevonden in een uitgestrekt gebouw; maar het plan daartoe is ons ontroofd, is in het graf meêgevoerd. Hoe groot de rouw over dit verlies ook moge zijn, zoo zal ik toch niet roekeloos trachten te zeggen, hoe de St. Priest in hunne aaneenschakeling en gevolgen, met betrekking tot de hoop, die zij deden geboren worden, en de misbruiken die er uit voortvloeiden, de omwentelingen en ondernemingen van den menschelijken geest gedurende dat tijdvak zou beschouwd en beoordeeld hebben, waarin aan Frankrijk en Europa eene nieuwe en verschrikkelijke beweging werd medegedeeld, die gedurende eene lange reeks van jaren nog gevoeld zal worden.

„Welk een groot en waardig voorwerp voor de overdenkingen van den geschiedschrijver, van den wijsgeer en van den staatsman! Als de eerste dag der eeuw, waarin wij leven, aanbreekt, verlicht zij slechts de uitgebreide puinhoopen der godsdienst, der monarchie, van alle overleveringen, van alle geloof, en zelfs van de regten van eigendom en familie. Om eene nieuwe maatschappij te vormen, om een nieuwen volksgeest aan te blazen, na de proef doorgestaan te hebben van atheïsme en verschrikking, na misbruik te hebben gemaakt van vrijheid en roem, werpt deze natie als vermoeid van hare magteloosheid, hare kinderen, hare fortuin, hare toekomst, aan de voeten van een zegevierend krijgsman, die, door zijn geluk bedwelmd en medegesleept door den geest der gevechten, de wereld in opschudding brengt en haar aan zich wil onderwerpen, maar die niets meer achterliet dan het noodlottig voorbeeld van despotisme, en de herinnering aan zijne teloor gegane veroveringen."

„Allen, zegt de heer Alloury, die den redenaar gehoord hebben, schatten eenstemmig het edele en waardige zijner taal. Het is waar dat door een zeer zeldzaam geluk de heer Berrijer aan de Akademie een schrijver kwam vervangen, wiens politieke meening en sympatien hij deelde. Hij heeft daarvan partij getrokken, om te gelijker tijd den lof zijns voorgangers en de verdediging van zijn eigen loopbaan uit te spreken. Het groote werk van den heer de Saint Priest over de geschiedenis van het koningschap in de oude en nieuwere tijden en een zijner andere geschriften over de verdeeling van Polen, zijn voor den redenaar een onderwerp geworden, waaruit hij welsprekende aanmerkingen heeft getrokken ten gunste der beginselen, die hem dierbaar zijn en waaraan hij zijn leven gewijd heeft.

„Eindelijk bevindt zich nu de heer Berrijer op de plaats, waar hij sedert drie jaren door de stem der Akademie geroepen. Wij voor ons, die, al waren wij ook de tegenstanders van den heer Berrijer, immer zijn talent regt hebben doen wedervaren, wij hebben hem niet zonder sympathie op de banken zien zitten, waar hem zijne oude en beroemde bestrijders, Guizot, Thiers, Pasquier, Villemain, Molé, de Montalembert, de Salvandy en Cousin wachtten. Het is de taak der Akademie, als een roemrijk erfdeel, al de oude sieraden der tribune, alle verhevene geesten, alle edele harten te verzamelen, die sedert veertig jaren hunne namen aan de toekomst van ons vaderland leenden.

„Zoodra de heer Berrijer zijne redevoering geëeindigd had, nam de heer Salvandy het woord, om hem, in naam der Akademie, te beantwoorden. De Salvandy was zelden beter geïnspireerd dan bij die rede, waarin hij bijna evenzeer uitblonk als Berrijer; hij heeft Berrijer geprezen in zoo goed uitgekozene bewoordigingen, met zooveel tact en kieschheid, dat men hem naar verdienste heeft toegejuicht. Over het geheel was deze zitting waarlijk schoon en schitterend; zij was der Akademie waardig, zij was den redenaars waardig, die er het woord in voerden, zij was het land waardig, dat immer belang zal stellen in die groote letterkundige plegtigheden, in deze edele openbaringen van den geest, van het talent en van het vernuft."

Uit Constantinopel deelt men de volgende tijdingen mede:

Hier heerscht groote onrust, want men vermoedt, dat elk oogenblik het bombardement van Sebastopol kan beginnen.

Omer-Pacha stoomt van Varna naar Eupatoria, van Eupatoria naar Kamiesch en van Kamiesch naar Varna, alwaar zijne kavallerie en artillerie zich nog bevinden.

De Sardinische gezant *zoekt* naar gebouwen voor de Sardinische hulptroepen, doch kan ze niet vinden. De Turken kunnen voor zich zelven geen hospitaal vinden in hunne eigene hoofdstad!

Nog ééne tijding: „de geällieerden maken gebruik van nieuwe seinen, en wel door middel van trompetten."

Dat berigt wordt als telegrafische dépêche uit Constantinopel aan onze groote dagbladen medegedeeld.

't Is of het hun in de bovenste verdieping is geslagen. Voor zulk een koffij-kransje-berigt de telegraaf te gebruiken!

2 *Maart.*

Hoewel er nog niets zekers dienaangaande bekend was, verwachtte men den 27 Feb. te Parijs elk oogenblik de tijding, dat de Keizer naar de Krim zou vertrekken. Napoleon was naar het kamp van St. Omer gestoomd, vanwaar men dacht, dat hij in eene proclamatie den volke van zijne reis zou kennis geven. De intendant der Tuilerien is, zoo meldt men, reeds op reis naar Constantinopel, om voor den Keizer appartementen in gereedheid te brengen in een der zomerverblijven van den sultan aan den Bosphorus. De Keizerin zal den togt naar het Oosten mede maken, reeds hebben de hofdames, die haar zullen vergezellen, aanzegging gekregen, zich gereed te maken tot het vertrek; zij moeten bij hare garde-robes balkleederen voegen! Uit dit laatste blijkt, dat men zich het verblijf in het Oosten zoo aangenaam mogelijk wil maken.

Naar men zegt, zal bij het Fransche leger in den Levant, thans verdeeld in twee divisiën, als een operatie-korps onder generaal Bosquet, en een belegerings-corps onder generaal Pélissier, nog eene derde divisie worden georganiseerd, bestaande uit de Keizerlijke garde onder commando van generaal Régnault de Saint-Jean d'Angely.

In Engeland heeft de mislukte aanval van de Russen tegen Eupatoria de krijgslust der Natie weder aangewakkerd. Zoolang de winter het Engelsche leger voor Sebastopol tot werkeloosheid doemde en talrijke offers van hetzelve vorderde, was de Natie met het leger neergedrukt, maar wanneer de lentezon doorbreekt, en het voorjaar weder het element van John Bull, de zee, iets handelbaarder maakt, zoodat de trotsche Oostzee-vloot weder kan uitloopen en de vloot in de Zwarte zee op nieuw aan de krijgsoperatien kan deelnemen, wanneer het in de Krim iets meer *comfortable* wordt en wanneer dan eenig schitterend feit, al brengt het dadelijk ook niet veel voordeel aan, door de geällieerden wordt uitgevoerd, dan zal men zien, dat de geheele Engelsche Natie hare tegenwoordige neergedruktheid vergeet, en op nieuw in krijgsdrift ontbrandt, begeerig om te toonen, dat de minachting, welke Europa thans koestert voor Albions militaire krachten, geheel onverdiend is. Wanneer dan tevens Frans Jozeff aan zijne 700.000 krijgers, waaruit men zegt, dat zijn leger bestaat, het *voorwaarts! tegen Rusland!* commandeert,

dan voorspellen wij, dat Cobden en Bright en andere vredesvrienden, die nu met belangstelling worden aangehoord, geen oor meer zullen vinden, dat naar hen wil luisteren.

In Frankrijk is de opinie van *een* man, van Louis Napoleon, wet, in Engeland die van *allen*, van het *geheele* volk, de publieke opinie; heeft daar de publieke opinie zich duidelijk in een bepaalden zin verklaard, dan moet ook de regering, willens of onwillens, dien weg op. De Engelsche natie is neerslagtig, zij lijdt met het leger, en daarom zou zij wel wenschen, dat er vrede in het land kwam, maar oprogt vredelievend kan zij moeijelijk zijn; 1854 heeft noch in de Oostzee noch in de Zwarte zee haar verschaft, wat zij zich van den veldtogt voorstelde. Toen de vloten en de troepen Engelands kusten verlieten, dacht het volk niet anders, dan dat binnen een paar maanden de Noordsche Beer aan Albions voeten zou liggen, maar de beer had een huid van graniet, nam zulk eene grimmige houding aan, en deelde, waar hij aangevallen werd, zulke slagen uit, dat, niet alleen zijne vernedering, de volkswensch in Engeland, en ook de bedoeling der regering, achterwege bleef, maar tevens de trots der Engelschen een zeer gevoelige neep ontving, door hunne geringe militaire krachten en bekwaamheden en de slechte inrigting van hun krijgswezen aan het licht te brengen.

Ziet echter John Bull de mogelijkheid doorschemeren, dat alnog zijn lievelingsdenkbeeld, de verzwakking van Rusland, kan verwezenlijkt worden, ziet hij, dat de in de Krim ondervondene vernederingen kunnen worden uitgewischt, hij zal spoedig de ellende in de Krim vergeten, en met nieuwen ijver zich aan den oorlog begeven.

En inderdaad, Engeland heeft er ook belang bij, om den oorlog voort te zetten. De meening, dat Engelands magt onweerstaanbaar is, heeft zich sedert den slag van Waterloo, en door de overwinningen der Britten in Indie, langzamerhand in Europa, maar vooral ook in Indie gevestigd; het is deze meening inzonderheid, die de heerschappij der Engelschen in Indie over de uitgestrekte rijken daar met hunne talrijke millioenen inwoners staande houdt, veel meer nog dan de geduchte strijdkrachten, welke Engeland daar onderhoudt, doch welke in vergelijking met de volkeren, die in toom moeten worden gehouden, weinig beteekenen. Deze meening nu is zeer geschokt door hetgeen dezen winter in de Krim gebeurd is. Zoo Engeland thans vrede maakt, dan zal het geloof aan deszelfs zwakheid blijven bestaan, tot dat het weder in de misschien ver verwijderde gelegenheid komt, om het tegendeel te toonen, evenzeer als het geloof aan deszelfs magt sedert 1815 levendig is geweest, alleen omdat er geene gelegenheid is voorgekomen, waardoor deszelfs militaire zwakheid aan het licht kwam. En wordt het in Indie verspreid, dat Albions sterkte slechts eene hersenschim was, de met moeite bedwongen volken zullen spoedig opstaan, en Engeland zou zijne Indische bezittingen wel eens kunnen verliezen. Indie nu is voor Engeland wat de akker is voor den boer; Indie is het veld, dat Engeland bearbeidt, dat honderdvoud de daaraan te koste gelegde moeite en gelden teruggeeft. Ontneem Indie aan Engeland en dit Rijk teert uit, evenals de landman, dien men op eenmaal zijne landerijen ontneemt.

Daarom ook heeft Engeland zulk een groot belang bij de verzwakking van Rusland, vooral in het Oosten, omdat Rusland reeds de begeerige hand naar zijne rijke Indische bezittingen uitsteekt. Wat zeggen wij, uitsteekt? Neen, reeds genoegzaam met de hand daaraan raakt.

Dit alles weet ieder Engelschman, dit alles weet de Engelsche regering, en het is daarom ons geloof, dat welke vredelievende gezindheid men ook aan Palmerston toeschrijft, en niettegenstaande John Russel met den olijftak des vredes in de hand naar Weenen is getogen, de tegenwoordige stemming in Engeland nog weinig waarborg voor een spoedigen vrede aanbiedt.

Engeland wil in het gebrek aan beschikbare troepen voorzien door het aanwerven van een korps van 20 a 30.000 Turken. De Turken moeten zeer goede soldaten zijn, maar hunne officieren zijn slecht, daarom zal dit corps Engelsche officieren ontvangen en gecommandeerd worden door den Generaal Vivian van het Indische leger.

Duitschland wapent zich, ingevolge het besluit der bondsvergadering; maar in vele rijken zitten de finantie-mannen met de handen in het haar, om de onkosten daartoe te vinden. In Duitschland is het doorgaande euvel: ledige schatkisten, welker vulling zelfs den kloeksten Minister wanhopig maakt.

Den 22sten hebben de Cortes in Spanje de beraadslagingen over de godsdienst-kwestie hervat. De meerderheid toont zich echter bij voortduring onverdraagzaam, welke pogingen de meer verlichte leden ook aanwenden.

Volgens berigten uit Ceylon van 1 Feb., was de bevolking van Australie tegen het Engelsche bewind in opstand gekomen, en had zich onafhankelijk verklaard; troepen zijn haar te gemoet gezonden, en er zou een moorddadig gevecht hebben geplaats gehad. De moeijelijkheden, waarin Engeland verkeert, worden daardoor natuurlijk vermeerderd, en hoewel Engeland zich zeker anders in die streken wel zou kunnen handhaven, moet het thans zijne schepen en krachten elders bezigen; Australie kon daardoor wel eens het voorbeeld van N.-Amerika volgen en worden een onafhankelijke Staat.

Menschikoff heeft, naar men zegt, zich uitgelaten, dat hij de generaals Januarij, Februarij en Maart tegen de geälliëerden zou laten handelen; zij hebben dit ook gedaan, maar, onpartijdiger dan in 1812, hebben ze evenzeer tegen de Russen gestreden. Deze moeten niet minder dan de Westersche troepen geleden hebben en hunne ruime hospitalen kunnen de menigte zieken niet bevatten; zelfs heeft generaal Februarij in het eerste gedeelte van die maand een korps van 4000 Russen op den togt naar Sebastopol laten doodvriezen! Het zal Menschikoff zeker nu wel berouwen, dat hij dezen generaal tot den strijd heeft opgeroepen.

Telegrafische berigten.

Amsterdam, 2 Feb. Op de beurs liep heden het gerucht, dat de Keizer van Rusland hevig ongesteld was.

Petersburg, 1 Maart. Gedurende eenige dagen is Keizer Nicolaas ernstig ongesteld; zijn toestand doet het ergste vreezen, („sa situation”, aldus luidt het telegrafisch berigt, „fait crainde les conséquences les plus graves.”

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN GEN.

In de bijeenkomst van 28 Feb. zijn voor het ontwerp, ter afschaffing van de belasting van den accijns van het gemaal en de invoering van een hoofdelijken omslag tot rapporteurs benoemd de heeren *Heemskerk*, *v. Rappard*, *v. Lennep*, *Dirks* en *Meeussen*.

De heer *Elout* heeft van de vergadering verlof verzocht en verkregen om tot den Minister van Buitenlandsche Zaken, eenige vragen te mogen rigten, ten aanzien onzer verhouding tot het buitenland. Spreker heeft daarbij doen uitkomen, dat, welk ook het verschil van gevoelen mogt zijn, nopens de beste wijze ter bevordering onzer binnenlandsche belangen, allen daarin overeenkwamen, dat staatsbelang de handhaving vordere van eene stipte en welgemeende onzijdigheid; — dat hij voor zich niet twijfelt, of deze onzijdigheid wordt door de oorlogvoerende Mogendheden geëerbiedigd, maar dat onjuiste geruchten, door sommige nieuwsbladen verbreid, welligt aanleiding zouden kunnen geven tot verkeerde oordeelvellingen, en hij gaarne op nieuw de verzekering wilde erlangen, dat de Regering vastelijk bij haar meermalen geopenbaard voornemen blijft om, overeenkomstig Nederlands pligt en belang, die onzijdigheid te handhaven.

De *Minister van Buitenlandsche Zaken*, die vooraf door den spr. verwittigd was nopens de strekking der te doene vragen en uit dien hoofde ter vergadering is verschenen, dankt den Spr. voor de gedane vraag. Hij is het met den Spr. eens, dat er in den laatsten tijd in *buitenlandsche* couranten de meest dwaze en ongerijmde geruchten zijn verspreid, die grond noch aanleiding hoegenaamd hebben, en het zou hem leed doen, dat onze bedaarde landgenooten zich door dergelijk geschrijf tot ongerustheid lieten opwekken. In antwoord op de gedane vraag geeft de Minister de verzekering, dat de Regering des Konings *vastelijk is gebleven en blijft bij haar besluit om in den strijd tusschen de oorlogvoerende Mogendheden de gestrengste onzijdigheid* te bewaren, en hij vindt zich ook verpligt daarbij te voegen, dat van den aanvang af tot nu toe, geen enkele der oorlogvoerende Mogendheden eenige de minste aandrang op de Nederlandsche Regering heeft uitgeoefend of pogen uit te oefenen om daarvan af te wijken, maar de regten van Nederland, als neutralen staat, zijn en blijven geëerbiedigd, gelijk ook de Nederlandsche Regering dit niet anders van den kant der oorlogvoerende Mogendheden had verwacht. De heer *Elout* is den Minister erkentelijk voor de heuschheid, waarmede Z. Exc. de inlichtingen aan de Kamer heeft verstrekt.

— In de Tweede Kamer zijn tot rapporteurs voor het wetsontwerp op het onderwijs benoemd de heeren *van Lijnden*, *Bosscha*, *Kempenaer*, *ten Cate* en *Thorbecke*.

In den avond van 23 Dec. 1854, trad in de woning van de wed. *Kroon*, in de gemeente Kralingen woonachtig, binnen een manspersoon, met een zwart gemaakt gelaat, gewapend met stukken hout en bij zich hebbende breek-werktuigen. Hij ontmoette bij het binnenkomen de dienstbode des huizes, welke hij peper of andere bijtende stof in de oogen wierp, haar bedreigende om hem aan te wijzen de plaats, waar voorwerpen van waarde waren geborgen. Gelukkig echter werd de boosdoener in het verder volbrengen van zijne misdaad gestoord door politie-beambten, die hem op heeterdaad aanhielden en overbragten naar de plaats, voor zoodanige onverlaten bestemd. Thans verneemt men, dat den 2 dezer voor het Prov. Geregtshof in Zuid-Holland zou te regt staan de bedoelde persoon, zijnde zekere *J. Boutenbel*, oud 36 jaren, van beroep verwer en laatst gewoond hebbende te Rotterdam, als van gemelde feiten beschuldigd wordende.

— Naar men verneemt, is door Z. M. den Koning aan HDs. adjudant *J. M. Graaf van Lijnden* en den kamerheer in buitengewone dienst den baron *Hardenbroek van Babilo niënbroek*, de vereerende last opgebragen, om zich namens Z. M. naar Japan te begeven, ten einde het geschenk, bestaande in Zr. Ms. portret, derwaats over te brengen. De reis zal door genoemde heeren per landmail geschieden. Zij zullen in Indië hun intrek op Buitenzorg nemen.

— Naar wij vernemen, moet er sprake bestaan, om in de inrigting der militaire akademie te Breda eene belangrijke wijziging te brengen. Er zou namelijk plan zijn om aan die akademie alleen te doen plaats hebben de opleiding der jonge lieden, bestemd voor de artillerie en genie; voor de overige wapenen zouden de officieren bij de korpsen zelve worden gevormd, terwijl voor de zeedienst, even als daarmede reeds een begin is gemaakt, de jongelieden aan boord der schepen zouden worden geplaatst. In hoeverre dit plan uitvoering zal erlangen, zal de toekomst leeren. Zeker schijnt het althans, dat eene andere inrigting der Breda'sche akademie overwogen wordt. *Arnh. Ct*

— Van wege den Minister van Binn. Zaken is, met het oog op de dure tijden, die het voor menigeen schier ondoenlijk maken aan den kost te komen, aan de gemeentebesturen te kennen gegeven, dat er voor personen, die gezond en vrij van lichaamsgebreken en van goed gedrag zijn, gelegenheid bestaat om bij het leger te worden geplaatst, ook voor jongelingen beneden de 18 jaar, die, behalve bij het instructie-bataillon, bij de korpsen infanterie als tamboer of hoornblazer, en bij de korpsen kavallerie, artillerie en het bataillon mineurs en sappeurs als gewoon vrijwilliger kunnen worden aangenomen. Onder mededeeling hiervan zijn de gemeentebesturen aanbevolen, om van hunne zijde door gepaste middelen aan de zoo noodige vermeerdering van het aantal vrijwilligers bij het leger bevorderlijk te willen zijn.

— De minister van binnenl. zaken, in aanmerking nemende, dat ten gevolge van het aan onderscheidene opzigters van den waterstaat verleende eervol ontslag het korps dier opzigters moet worden aangevuld, — heeft ter kennis van de belanghebbenden gebragt: 1o. dat voor de dienst van den waterstaat, na vergelijkend onderzoek, *zes* opzigters van de 4e kl. zullen benoemd worden, op eene jaarlijksche bezoldiging van *f* 700; 2o. dat men voor het vergelijkend onderzoek zich vóór of uiterlijk op 1 April aanst. bij het depart. van binnenl. zaken moet aanmelden; 3o. dat het vergelijkend onderzoek op nader bekend te maken dag zal plaats hebben te 's Gravenhage. De vereischten bij het af te leggen examen worden in de bekendmaking (*Staats-Cour.* van 27 Febr.) opgegeven.

— Het boekverkoopers-collegie te Utrecht had eenigen tijd geleden aan de kamer van koophandel en fabrieken dier stad een adres gerigt, waarin zij opmerkzaam gemaakt werd op de bezwaren van den boekhandel in zake de post kantoren. De kamer stelde dat adres in handen van eene commissie, en deze bragt een zeer uitgewerkt en uitnemend deskundig verslag uit (geteekend door den secretaris der kamer, den heer *de Muralt*), waarbij de kamer werd geadviseerd, om zich tot de Tweede Kamer te wenden en haar te verzoeken, dat alsnog in de wet, houdende wijziging in de postwet, mogen worden opgenomen bepalingen, waarbij: 1o. de vrijdom van port aan postambtenaren toegekend, wordt ingetrokken, en aan hen wordt verboden om zich te belasten met het leveren van nieuwsbladen, tijdschriften, boek- of drukwerken, of daaraan *direkt* of *indirekt* deel te hebben; 2o. de heffing van het *droit de boite* wordt geregeld en het regt om kosteloos de nieuwsbladen, tijdschriften, boek- of drukwerken af te halen, wordt gewaarborgd. Van dit verslag is door het boekverkoopers-collegie te Utrecht een afdruk aan de leden der Tweede Kamer toegezonden.

— Naar men ons verzekert, zegt de *Amst. Ct.*, zouden de bezwaren, die door de heeren *Heemstra c. s.* gemaakt waren tegen het aanvaarden der hun aangeboden concessie voor spoorwegen in de noordelijke provinciën, door de regering zijn uit den weg geruimd, zoodat binnen korten tijd deze belangrijke zaak haar beslag zal krijgen, en de voorloopige werkzaamheden te kunnen aanvangen.

— Te Harlingen hebben honderd acht en vijftig knapen, van 10 tot 16 jaren oud, op de Rozengracht aldaar een wedstrijd op schaatsen gehouden, welke met zeer groot genoegen door eene talrijke menigte werd bijgewoond. Een paar heeren, die zelf dit feest regt doelmatig bestuurden, hadden daartoe winterpetten, dassen en handschoenen tot prijzen gesteld.

— Volgens de *Staats-Courant* van 28 Feb. was in den morgen van dien dag op de Nederlandsche rievieren nog geene verandering in de gesteldheid van het ijs gekomen, hetzelve nam weinig af.

Amsterdam, 1 Maart. Eergisteren avond hield Dr. *J. S. P. Meyboom* in de afd. Natuurkunde der Maatschappij *Felix Meritis* zijne tweede voordragt over het zigtbare heelal, en sprak daarbij over de Aarde en haren wachter meer in het bijzonder. Ten slotte behandelde hij de vraag, of ook de andere hemellichamen door levende wezens bewoond worden, welke vraag hij toestemmend geloofde te moeten beantwoorden. Bij het aanschouwen toch der ontelbare millioenen van schepselen, die zich op onze kleine aarde in hun aanzijn verheugen, worden wij door het geloovig vertrouwen bezield, dat ook andere hemellichamen tot woonplaatsen van bezielde wezens zijn bestemd, gedachtig aan het woord: In het Huis des Hemelschen Vaders zijn vele woningen.

Eethen, 20 Feb. In den zeer hoogen ouderdom van 101 jaren en 7 maanden, overleed hier *Cinius Nieukoop*, vermogend landbouwer te dezer plaatse. Tot op het laatst van zijn leven was hij in het bezit van al zijne zintuigen en tot bijna aan zijn 100ste jaar was hij lid van het polder-bestuur. In 1753 geboren had hij moeijelijke en kommervolle tijdperken door te worstelen, vooral ten tijde der Fransche overheersching.

Rotterdam, 28 Feb. Gisteren morgen werd langs den Goudschen Singel eene koe gedreven, die, digt langs den steiger gaande, door de gladheid, in de voor den steiger gehakte bijt gleed en onmiddellijk onder het ijs schoot en verdween. Na veel moeite en het hakken van een aantal openingen, heeft men de plaats gevonden, waar het beest verdronken lag, en het vervolgens op het drooge kunnen brengen.

Alkmaar, 27 Feb. In het laatst der vorige week heeft de jagtliefhebberij weder tot eene daad geleid, die door een gelukkig toeval geen menschenleven kostte, ofschoon welligt daardoor de bedrijver een tijd lang van zijne vrijheid beroofd zal zijn. Een boerenzoon K. van Heilo, werd des avonds met geweer door den jagtopziener in het veld gevonden. Deze hem waarschuwende werd door hem bedreigd van, wanneer hij naderde, op hem te zullen schieten. De jagtopziener, welke van een knecht vergezeld was, vermeende zijn pligt te moeten doen, gaat echter op den strooper aan, die op hem aanlegt en schiet. Gelukkig heeft hij door eene snelle beweging het schot weten te ontwijken, en is het schot over zijn hoofd heengegaan. De misdadiger is in verzekerde bewaring gesteld.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Onder de personen, die den keizer de reis naar de Krim ontraden hebben, moet, volgens den Parijschen correspondent van den *Times*, ook lord *John Russell* behooren. Deze zou onder anderen aan den keizer, in zijn onderhoud met dezen gezegd hebben, dat hij niet weet wat hij te Weenen zal moeten doen, indien de keizer naar de Krim gaat.

— Een blad meldt, in tegenspraak met de voor eenige dagen door den *Moniteur* afgelegde verklaring, dat het corps Zouaven in het kamp voor Sebastopol wel degelijk in opstand is gekomen. De aanleiding daartoe bestond daarin, dat de nieuwe keizerlijke garde verschillende posities had ingenomen, die door de Zouaven bezet waren. Deze verklaarden daarop, dat zij keurtroepen waren, en dus niet zouden dulden dat in hunne plaats een regiment gesteld werd, dat pas aangekomen was en dus geen deel genomen had in de gevechten en gevaren des legers. Volgens dat blad zouden tien Zouaven, ten gevolge dezer insubordinatie, ter dood veroordeeld zijn, terwijl een ander gedeelte van het korps naar Algiers werd gezonden.

— Het fransch fregat, *de Sémillante*, is met man en muis vergaan; het voerde 50 stukken, diende tot transportschip, werd gekommandeerd door den fregat-kapitein *Jugan*, en had 300 man ekwipaadje en 400 man troepen aan boord, die te Toulon waren ingescheept, om naar de Krim vervoerd te worden; voorts had de bodem eene groote hoeveelheid hutten voor het Krim-leger geladen. De schipbreuk vond plaats den 16, bij een hevigen storm, op de hoogte van Korsika bij het eiland Lavezzi.

— Te Parijs is in de Rue Joubert, no. 238, eene nieuwe instelling gevestigd, te weten een kantoor, waar men dansers verhuurd! De omstandigheid, dat op de talrijke bals dikwijls gebrek bestaat aan jonge en onvermoeide dansers, heeft den ondernemer eene onderneming als de bovengemelde als eene dringende behoefte doen beschouwen. Het kantoor levert voor bepaalde uren of voor den geheelen nacht jonge dansers van 20 tot 28 jaren, vlug ter been, vrolijk van geest, sierlijk gekapt en netjes gekleed, per stuk voor 20 fr. Voorzeker eene karakteristieke inrigting voor eene stad als Parijs.

— De uitvindingsgeest is onvermoeid. Men spreekt veel in dit oogenblik van eene metaal-compositie, waaraan men den naam van *Oreïde* geeft en die in- en uitwendig het goud volkomen gelijkt. Van dat metaal kan alles gefrabiceerd worden, en bereids hebben de koffijhuizen en restaurants lepels en vorken en andere voorwerpen van *Oreïde*. Een lepel van dit metaal kost niet meer dan 50 cent. Het heeft alle proeven doorgestaan, waaraan men het goud en zilver kan onderwerpen.

ENGELAND.

De *Times* wil op grond van eene dépêche uit Weenen onderrigt zijn, dat er plan zou bestaan, om Russisch-Amerika aan de Vereenigde Staten af te staan tegen eene vergoeding van 30 millioen dollars.

— Tijdingen uit New-York van den 8 per *Pacific* aangebragt, houden o. a. in, dat de Senaat eene som van 2.500.000 dollars heeft goedgekeurd tot vermeerdering der geregelde krijgsmagt met twee nieuwe regementen infanterie en twee kavalerie; het voorstel, om een korps van 3000 man tegen de wilden te organiseren, is echter verworpen.

BELGIE.

De *Chronique de Courtrai* deelt het volgende verschrikkelijk voorbeeld mede van een kind, dat door een konijn aangevallen is. Eene arme weduwe van Avelghem plaatste, voordat zij uitging om wat brood te bedelen, hare twee kinderen, waarvan het oudste 3½ jaar en het jongste 4 maanden oud was, in haar bed, om daardoor alle ongelukken gedurende hare afwezigheid te voorkomen. Doch deze voorzorg scheen niet te baten, want een konijn, dat zich in het huis bevond, wist zich in het bed te dringen en beet in den neus van het jongste kind, dien het opat. Bij hare terugkomst hoorde de moeder een erbarmelijk geschrei. Zij haastte zich dus, om de deur te openen, maar hoe zeer was haar schrik, toen zij zag, dat het konijn bezig was haar jongste kind te verminken. De neus was tot op het been opgegeten. Het kind werd terstond bij een geneesheer gebragt, die daaraan alle mogelijke zorgen besteedde.

ITALIE.

De Sardinische kamer van afgevaardigden heeft in hare zitting van den 23sten beraadslaagd over het eerste artikel van het wetsontwerp tot opheffing der kloosters. De heer *Robecchi* heeft daarop een amendement voorgesteld, dat nog verder gaat dan het regeringsvoorstel, daar hij ook de geestelijke corporatiën wil opgeheven zien, met inbegrip van die, welke dienen tot onderwijs en tot ondersteuning van zieken. De uitslag der stemming daarover was dat het amendement verworpen werd. De zusters van liefdadigheid, die, gelijk men denken kan, almede in het amendement begrepen waren, hebben bij die gelegenheid in den president van den minister-raad een krachtigen verdediger gevonden.

— Het gerucht der verwoesting van Catania door eene aardbeving, schijnt ongegrond te zijn.

— Men wil weten, dat de koning van Napels geweigerd heeft om een legerkorps te leveren voor den oorlog in het Oosten. Desniettemin blijft er nog altijd sprake van om 10.000 Napolitanen ter beschikking van Oostenrijk te stellen, dat op dezen oogenblik in de weer is tot het vormen van een bondgenootschap tusschen de Italiaansche gouvernementen, ten einde daardoor den invloed van Piemont te keer te gaan.

RUSLAND-TURKIJE.

Men wacht weder met eenigen angst tijdingen uit de Krim, omdat men overtuigd is, dat ernstige gebeurtenissen welhaast moeten plaats grijpen. De laatste brieven uit de Krim deden vermoeden, dat men weldra het bombardement weder zou beginnen. De toestand van het verbonden leger is op eene opmerkelijke wijze verbeterd, zoowel door het goede weder als door de ongelooflijke massa voorraad van allerlei aard, die thans naar de legerkampen vloeit.

— De heer *Ferd. de Lesseps* is met bijzondere aanbevelingsbrieven van den onderkoning van Egypte te Constantinopel aangekomen. Hij komt aan de Porte goedkeuring vragen van zijn ontwerp tot doorgraving van de landengte van Suez. De Engelsche gezant werkt het geven der concessie tegen.

— De *Cour. de Mars.* berigt uit het kamp van Sebastopol van den 10den Feb., dat alles bij de Franschen gereed is voor het hervatten der beschieting. De Engelschen zijn nog ten achteren, maar men biedt hun de behulpzame hand. De Engelschen hebben er over 't algemeen weinig smaak in, den grond te bewerken; de Franschen worden landbouwers geboren. De Britten strijden goed. Zij hebben dit uitstekend bij Inkermann getoond, waar 5.000 man 40.000 Russen tegenhielden. Toch missen ze den geestdrift der Franschen, en weten zij zich zoo goed niet in alles te schikken. — De Franschen maken tweemaal per dag hunne soep gereed, en goede soep ook, 3 a 4 maal zetten zij koffij. De Engelschen daarentegen maken geen soep, omdat zij geen hout bij elkaâr willen zoeken. In den strijd zijn ze uitnemend: na dien zouden zij eene goede kazerne en hunne *rosbeaf* willen gereed zien staan. Door de sterfte hunner paarden, is hunne artillerie bijna niet te vervoeren. Hunne geheele administratie en hospitaaldienst is slecht ingerigt. Ze zullen dat na den oorlog beter maken, zeggen zij. Zij hebben ook in 't geheel niet gezorgd voor goede kleeding, daar zij Sebastopol zoo maar dadelijk hadden gemeend te kunnen vermeesteren, om daarna den winter te Londen te gaan doorbrengen!! Prins *Menschikoff* heeft, zegt men, aan Keizer *Nikolaus* geschreven, dat hij veel rekende op de medewerking van de generaals December, Januarij en Februarij; die heeren hebben echter bijna uitgediend, en men verheugt zich er teregt over. Het lijden is achter den rug en het echte soldatenleven, de strijd, daagt weder op.

— Een Engelsch officier is te Kars tot luitenant-generaal bevorderd, met den last, om de Turksche armée van Azie te reorganiseren en er eene goede discipline in te herstellen. De Porte heeft het aanbod ontvangen van 40000 Circassische vrijwilligers.

ASSEN, 3 Maart.

Wij maken onze lezers opmerkzaam op de boven vermelde belangrijke verklaring, door onzen Minister van Binn. zaken in de bijeenkomst der Tweede Kamer van 28 Feb. afgelegd.

— De heer Mr. W. *L. Schiffer*, substituut-officier van Justitie te Assen, is geworden correspondent der Nederlandsche vereeniging tot afschaffing van sterken drank.

— Naar wij vernemen, bevindt zich thans ook een Drenthenaar te San Francisco in Californie; de heer *G. M. v. d. Scheer* van Beilen n.l., die een tijd lang als scheepsdoctor heeft gevaren, heeft zich als geneesheer in genoemde stad nêrgezet.

— De heer *J. W. de Meijer* te Meppel is voornemens aldaar eene kostschool op te rigten, vereenigd met eene dagschool voor nieuwe talen, wiskunde etc.

— Gewoonlijk sterven er in de maanden Februarij en Maart zeer vele oude menschen; in onderscheidene plaatsen maakt men echter de opmerking, dat in de afgeloopene maand de sterfte onder deze buitengewoon groot is geweest. Niet alleen in ons land maar ook in het buitenland heeft men hetzelfde verschijnsel waargenomen.

— J.l. woensdag overleed te Peize de heer *A. H. Burchgraef*, burgemeester dier gemeente; gedurende bijna drie jaren nam hij deze betrekking trouw en ijvrig waar; zijn afsterven is dan ook een groot verlies voor de gemeente, niettegenstaande hij steeds sukkelende was.

* **Gramsbergen, 27 Feb.** Reeds sedert eenigen tijd werden bij den smid *J. S*, allerlei goederen vermist, zonder dat men den dader op het spoor konde komen. Door eenen twist tusschen twee Israeliten is men gisteren op het vermoeden gekomen, dat de knecht *J. B.* de dader zoude zijn, die de ontvreemde goederen aan den kroeghouder *M. Ph.* zoude verkocht hebben. Deze *J. B.* een jong mensch, doch reeds een aarts-dronkaard, is gepasseerde Zaturdag uit zijnen dienst gejaagd, zonder dat men toen nog eenig vermoeden van diefstal op hem had. Het mogt de ijverige pogingen der policie alhier gelukken hem gisteren op te sporen en te arresteren, zoodat hij dan ook reeds heden naar Deventer getransporteerd is. Weder een voorbeeld waartoe de rampzalige jenever den mensch brengen kan.

* Bij den landbouwer *L. S.* in deze gemeente zijn onlangs des nachts aardappelen uit den kuil gehaald. 's Morgens vond men er eene tabaksdoos bij liggen, die aan een bekend persoon behoorde. Deze geeft nu voor, dat hij zijne doos reeds voor eenen geruimen tijd elders verloren heeft. Men verneemt, dat een gestreng onderzoek naar deze zaak in het werk gesteld is.

* **Sleen, den 26 Feb.** Uit de dagbladen verneemt men, dat de aardappelen op sommige plaatsen in de kuilen bevroren zijn. Ook hier is men daarvan niet vrij gebleven; niet alleen buiten- maar ook binnenshuis, in sommige schuren en achterhuizen, in de daartoe gemaakte kuilen onder de brandstoffen, waar men ze zoowel voor de vorst als voor ontvreemding dacht behoed te hebben, is evenwel de vorst binnengedrongen; een aantal kuilen buitenshuis zijn nog niet geopend; men denkt dat er nog velen bij zullen zijn, die niet verschoond zijn gebleven.

* **Diever, 1 Maart.** Aan *H. van Zomeren* en andere jagers alhier en te Dwingelo is vergunning verleend tot het houden van drijfjagten, ter vernieling der vele vossen, welke zich in deze omstreken ophouden; den 23 en den 27 Feb. zijn zoodanige jagten gehouden, doch zijn niet gunstig uitgevallen; er zijn maar twee vossen gevangen. Aanstaande zaturdag, den 3 Maart, zal er weder een jagt worden gehouden met p. m. 20 jagers.

* **Peize, 1 Maart.** Als iets bijzonders kunnen wij van hier melden, dat in onze gemeente, die thans dertienhonderd zielen telt, van af den 27sten Dec. tot den 21sten Feb. geen sterfgeval heeft plaats gehad, terwijl er zeven geboorten hebben plaats gevonden.

* **Veenhuizen, 1 Maart.** Bij Zijner Majesteits bezoek in de Kolonien, werd HDezelve aangesproken door een veteraan alhier, met name *Waage*. Eenigen tijd geleden had genoemde W. een verzoek aan Z. M. om, daar hij van zijn been beroofd was en dienstengevolge op een houten been moest loopen, een *kunstbeen* te bekomen. Op dit zijn verzoek geantwoord, en hij ontving daardoor de blijde tijding, dat aan hetzelve zoude voldaan worden. Niet in den strijd, maar op post staande verloor onze W. zijn been, bij gelegenheid dat hij in het jaar 1837 op eene hooge batterij op post was gezet en door den fellen wind naar beneden werd geslagen, aan welken val hij het verlies van zijn linkerbeen heeft te wijten.

* **Gasselternijeveenschemond, 28 Feb.** Een zeker persoon alhier, die in al zijne handelingen een groot onverstand openbaart, bezat den gepasseerden zomer vijf zeer fraaije koeijen. Toen het malsche groen verdorde en de winter de weide met een wit kleed bedekte, plaatste hij de ongelukkige dieren in een zeer bekrompen en buitengewoon koud hok; daar hij geene de minste zorg voor het verzamelen van het noodige wintervoeder had gedragen, leden ze hieraan groot gebrek, zoodat ze dan ook allen op één na aan den vreesselijken hongerdood zijn bezweken. Om het lot dezer dieren kunnen we den wensch niet onderdrukken, dat genoemde persoon, die van zulk eene verregaande gevoelloosheid blijk gaf, nooit weder in 't bezit van eenig dier moge geraken.

* **Annerveensch-Kanaal, 28 Feb.** Las men meermalen dezen winter in de Couranten van declamatoriums, reciteergezelschappen etc., met genoegen kunnen we berigten, dat ook hier gedurende dezen winter vergaderingen met soortgelijk doel werden gehouden. In den regel worden er éene redevoering en twee bijdragen geleverd, die telkens door eene talrijke menigte worden aangehoord. Heden avond was dit weder het geval. De heer *Hageman* droeg een dichtstuk voor, getiteld: *de Gezelligheid*, daarna deed de heer *Schukking* eene bijdrage over: *de zucht om wel te doen*; terwijl eindelijk de heer *la Coste van Spijkerboor* de vergadering sloot met het voordragen van een dichtstuk, getiteld: *de Huisbezoeksters.*

* **Meppel, 2 Maart.** Woensdag heeft de heer kantonregter alhier uitspraak gedaan, in de zaak van het openbaar ministerie tegen *J. J. Pen*, kastelein en koffijhuishouder en een 9 tal jongelieden, bij hem na elf uren aanwezig geweest. Tegen hen was door twee policie beambten Procesverbaal opgemaakt, als zoude eersgemelde, in strijd met de bestaande verordening, na elf uren hebben getapt, terwijl de overigen door springen en zingen de rust der ingezetenen verstoord zouden hebben. Van zijde der beklaagden echter is ten dage van behandeling betoogd, dat een koffijhuishouder, ook na het bij de verordening bepaalde uur, gasten in zijnent mag hebben even als ieder ander burger van den staat, en is door getuigen bewezen, dat er geene rustverstoring, hoegenaamd ook, heeft plaats gehad; de heer kantonregter heeft dan ook allen vrijgesproken.

REGTSZAKEN.

Provinciaal Geregtshof van Drenthe.

1 *Maart.* *J. K.*, molenaar te Ruinen, met vernietiging van het vonnis des eersten regters, waarbij hij was veroordeeld tot 6 maanden correctionele gevangenisstraf, veroordeeld tot 9 maanden gevangenisstraf en eene boete van *f* 8.00, wegens het moedwillig toebrengen van verwonding.

Arrondissements-Regtbank te Assen.

28 *Feb.* *J. K.* en *C. G.* te Coevorden, bij verstek, wegens diefstal, als niet wettig bewezen, vrijgesproken; — *J. E. N.*, landbouwer te Ruinerwold, wegens het moedwillig toebrengen van slagen, veroordeeld tot 2 maanden gevangenisstraf en *f* 8-" boete; — *Jentje K. S.* (ook *Jentje G.* in de wandeling genoemd), arbeidster te Meppel, wegens het moedwillig toebrengen van slagen, veroordeeld tot 1 maand gevangenisstraf en *f* 8-" boete.

INGEZONDEN STUKKEN.

Beschouwingen van Mr. L. OLDENHUIS GRATAMA over den **Strijd tegen den Sterken Drank.**

VI.

De wetten behooren te zijn de uitdrukking der openbare meening en tegelijk de drijvers en de uitvloeisels der zeden. Toen nu in de vereenigde Staten van Noord-Amerika de openbare meening op 't punt van den sterken drank, tengevolge van al die bemoeijingen in de vorige beschouwing medegedeeld, was verbeterd, werd de zaak rijp voor de meer algemeene, meer omvattende bemoeijing der wetgeving. In Junij 1851 gaf de staat Maine daarvan het eerste voorbeeld; met 80 tegen 40 stemmen in de Tweede en met 18 tegen 10 in de Eerste Kamer der Wetgevende Vergadering, werd de beroemde wet aangenomen, welke MAINE-WET genoemd wordt.

Het fabriceren en verkoopen van sterken drank is daarbij verboden. In alle gemeenten kan een gesalarieerd agent aangesteld worden, die sterken drank voor geneeskundig en industrieel gebruik verkoopen mag. Op eedelijke verklaring van 3 stemgeregtigde burgers, moet de commissaris van policie de winkels en huizen doorzoeken, en, bij bevinding van drank, proces-verbaal opmaken; de eigenaar of hij, ten wiens laste sterke drank wordt gevonden, moet den buitenlandschen oorsprong of het wettig aanwezen bewijzen; dit niet kunnende, wordt de sterke drank te zijnen laste vernietigd; sterke drank op onbekenden aangehaald, wordt na aankondiging van twee weken vernietigd. Elke overeenkomst, rekening, boekhouden, te pand geving of dergelijke, ter zake van onwettig verkochten drank, is nietig en niet vatbaar voor vervolging; - tegen de overtredingen dier wet, worden geldboete met lijfsdwang, en bij herhaling, geldboete met gevangenisstraf bedreigd.

In 1852 werd deze merkwaardige wet in Rhode-Island, in Massachusetts, en eenigzins gewijzigd in Nieuw Brunswijk uitgevaardigd, in 1853 in Vermont en in Michigan, en in 1854 in Connecticut.

Koningin *Victoria* heeft voor Nieuw Brunswijk, dat nog onder opperheerschappij van Groot-Brittannie staat, den 23 Aug. 1853 deze verbodswet bekrachtigd.

Treffend zijn de berigten, welke uit die Staten worden medegedeeld omtrent het verminderen van misdaden en armoede; dezelve worden medegedeeld in tractaatje 31. Geen menschenvriend kan die getuigenissen lezen, zonder met een warm hart naar eene Nederlandsche Maine-wet te wenschen. De heer *Stowe*, echtgenoot van de beroemde schrijfster van *de hut van oom Tom*, hield in 1854 in Schotland eene openbare rede, waarin hij de gevolgen der Maine-wet voor eene overgroote volksmenigte schetste; hij noemt de Maine-wet eene daad van het volk zelve en haalde, onder vele, het volgende bewijs aan van de steeds toenemende goedkeuring dier wet; in het jaar, volgende op dat der invoering, moest de Maine-wet herzien worden. De Tweede Kamer of het Huis bevestigde toen het beginsel met 91 tegen 39 en de eerste Kamer of Senaat met 47 tegen 7 stemmen. Hoeveel tegenstanders waren dus niet in den tijd van een jaar gewonnen door de zigtbare vruchten van de werking der wet! De rede van den heer *Stowe* verdient gelezen en overdacht te worden.

De heer *C. P. Jones* plaatste in een der dagbladen in N.-Amerika den 30 Aug. 1852 een manifest, waarin de gunstige gevolgen der Maine-wet voor Portland, voor Augusta, voor Lewistown, Belfast, Charlestown, Frankfort, Lovell en Bath, alle steden van Maine, met cijfers en statistieke opgaven worden aangetoond.

Aan den volhardenden ijver, aan het genie van *Neal Dow*, burgemeester van Portland, is de menschheid verschuldigd, het tot stand komen der Maine-wet. Uw hart, lezer, en dat van iedereen, die warme belangstelling heeft voor de bevordering van welvaart en vrede in de huisgezinnen en van Godsdienst in het hart, brengt hem eene hulde, die den man meer vereert, dan gedenkteekenen in marmer of metaal!

De behoefte en de openbare meening deden in de nieuwe wereld de Maine-wet ontstaan. Wanneer zal de oude wereld volgen?

Coevorden en Dalen.

Reeds in 't vooruitzigt verheugt men zich in den grind- of straatweg, die tusschen beide plaatsen zal gelegd worden. Onwillekeurig vraagt men echter zichzelven en anderen af: „ waarom voor 10 of 20 jaren dit niet gedaan?" Doch 't gaat in vele streken van ons vaderland zoo: „ tijd genoeg!" Wij verwijzen den lezer naar het aardige, doch voor Nederland niet zeer vereerend versje, voorkomende in den Almanak der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, waarin de Dichter zegt, dat de vloot van vreemde matrozen is voorzien en onze jongemaats aan 't strand zitten te droomen; — dat de seissen over het land zwieren, gedreven door Duitsche handen; — dat men in de fabrijken de hamers hoort dreunen, opgeheven door de armen der kloeke en flinke Engelschen, en onze jongemaats zitten te.... kreunen!

Dit willen wij niet met betrekking tot onzen te verwachten straatweg gezegd hebben.

De Besturen van weerskanten zijn wel wakker en wij zingen in goede verwachting:

„ 't Zal wel gaan, wel gaan, wel gaan," enz.

Kent gij Coevorden en Dalen, geachte lezer? Ja? — 't verwondert ons. Vroeger, ja vroeger, toen er passage was naar 't Bad te Bentheim; — toen er te Dalen een Kantongeregt was en er te Coevorden een talrijk garnizoen lag, toen, ja toen, zaliger gedachtenis! was 't van belang. Doch die tijden komen onder andere omstandigheden en gedaante, weder terug. — Dalen met zijne kostelijke en uitgestrekte landerijen heeft aan zich zelf genoeg en zegt met den dichter *Spandaw*:

„ *'t Zegt meer, zich zelf genoeg te zijn.*"

En Coevorden was een pareltje (een Sebastopol?) der oudheid! Leest de geschiedenis en gij zult dit gestaafd zien, door de stroomen menschenbloed, om haar bezit gestort. Gelukkig, dat die tijden voorbij zijn; want de Coevordsche burgers zien ongaarne vijanden voor de poort, en liever een troep Drentsche boeren, dan vreemde soldaten. — En Dalen roept nog, als het aan den winter van 1815 denkt: o wee! o wee! Dus, hoe verblijdend is het niet, dat Coevorden in eene handelstad is veranderd. Dit getuigen deszelfs drukke weekmarkten, de beestemaandagen, etc., en al is het, dat het nog geen Liverpool of Hamburg is, evenwel niet langer geklaagd van: „ het grijze, verlatene, verarmde Coevorden," enz. — Gekheid! liever gepocht! — Brengen de boeren (die toch tegenwoordig zoo weelderig zijn en gij kunt het den Drentschen boer dadelijk aanzien) geen geld genoeg? En, ofschoon zij er meer weder *uit* dragen, zoo is het te Coevorden tegenwoordig, — behalve dat het er wat koud is, wel te wezen.

Wijders zijn Coevorden en Dalen twee plaatsen, die als het ware, gelijk een visch in de fuik zitten. Beide plaatsen zijn *in* en *uit* de wereld. Gelijk een visch in de fuik, wel van zijne broeders en zusters gescheiden is, maar ook toch voor zich zelven en zijne medegevangenen, wanneer het net behoorlijk ruim is, eene eigene wereld heeft: zoo ook is het voor de bewoners van bovengenoemde plaatsen. — is 't niet zoo? Wendt uwe blikken slechts Noordwaarts en gij ziet eenige weinige dorpjes, waar gij ruste kunt nemen. U verkwikken en wapenen, om de reis over het groote klaverstuk (Ellertsveld) aan te nemen. En dan, na deze bekoorlijke, zeer afwisselende uitgestrektheid, te zijn gepasseerd, nog eens een paar uren gereisd, dan, ja dan komt gij in de eigenlijk gezegde wereld en gij laat u voor uw geld op alle wijzen bedienen.

Ziet gij nu uit deze plaatsen naar het Westen, dan hebt 't pleizier uwe oogen in kostelijke veenen te verlustigen. 't Is een aangenaam gezigt, want wie ziet niet gaarne iets kostelijks!

Wendt vervolgens uw aangezigt naar 't licht (zuiden), want dat is altijd een goed ding, dan hebt gij des zomers een Afrika in 't klein en des winters een onafzienbaar waterplas, zoodat gij niet moet schrikken, indien u, op den zoogenaamden postweg, het water in den wagen komt, (vergeet vooral, in navolging van sommigen, schoffel en spade niet, want 't zou kunnen gebeuren, dat ge een dam moest werpen)!

En eindelijk, wilt gij oostwaarts op, dan weten we eerst niet waar ge zult blijven en spoedig zult ge halt moeten houden voor de Moffrikaansche grup. (scheiding tusschen Hannover en Nederland), om u te laten visiteren.

Genoeg, gij kent onze grenzen, die ons al 't ware insluiten. (Denk aan de fuik). Doch dit is minder. Wij hebben onze *eigene* wereld en daarin leven wij *ruim*; want, de Voorzienigheid heeft het goed met ons gemeend en ons nog al wat ruimte gegeven.

Coevorden en Dalen hebben *hunne eigene wereld*. Mag die wereld ieder vreemdeling, die hier om zaken komt of verdwaald aanlanden, niet bevallen; mag hij meenen, dat hier wat te veel kinderspeelgoed voor volwassenen wordt uitgevent; of, dat er wat slappe thee wordt geschonken, die elders al in den trekpot is geweest; geen nood! er begint een andere geest te heerschen en wij zeggen het met streelend zelfgevoel: de Coevordschen toonen zich burgers te zijn. Maar, waren de Coevordschen dan vroeger geene burgers? O ja; maar vroeger was er eene militaire geest die er heerschte, en die den minder krachtigen burgergeest soms een weinig benevelde en onderdrukte. De militaire geest is stervende en dewijl de militaire ligchamen toch de poort zijn uitgemarcheerd, waar 't toch om te doen was, zoo doet men weinig moeite, om eerstgenoemde *binnen* de vesting te houden. Ja, Coevorden wordt eene burgerstad, waar op den duur eene milde geest zal heerschen, en Dalen zal zich gaarne daaraan aansluiten. De laatste declamatoriums in beide plaatsen gehouden, getuigen dit en, is eenmaal de straat- of grindweg dáár, waarnaar velen verlangen, dan zal dit het onderlinge verkeer niet weinig bevorderen. Dan, ja dan hebben Coevorden en Dalen hunne eigene wereld, verre van het geraas der woelige streken, waar spoorwagens vliegen en diligences rollen.

Mijnheer de Redacteur!

Alhoewel vele landlieden, over 't algemeen, niet zeer naauwkeurig zijn in 't lezen der Courant, en daardoor wel eens over belangrijke berigten heen kijken, heeft toch de laatste zinsnede van het stuk uit Schoonoord, voorkomende in No. 15 der *Prov. Dr. en Asser Courant*, bijzonder hunne attentie getrokken en de lachspieren in beweging gebragt. Die kalveren met twee of meer koppen, met welker geboorte de Chronologist in de *N. Dr. Courant*, op aanraden van den schrijver te Schoonoord, zich zoude bezig houden, vinden zij zoo mooi gekozen, dat ze nu gaarne zouden weten, wie die Chronologist is. Hoewel men anders de landlieden niet zeer teergevoelig zal noemen voor kwetsende woorden in geschriften, meenen ze toch in deze uitdrukking eene grievende steek, een' vuistslag in 't aangezigt te zien. — Eerst is men begonnen te gissen, wie de bedoelde persoon in de gemeente mogt zijn, tot dat, na lang wikken en we-

gen. de algemeene stemmen steller dezes voor den Chronologist hebben aangenomen, terwijl ze nu in hun vuistje lagchen en elkander toeroepen: daar is hij eens mooi te pas gekomen. Ofschoon de ondergeteekende wel overtuigd is, dat de onschuld geene verdediging behoeft, heeft hij het nogtans goed geoordeeld, door deze letteren openlijk te bekennen, dat hij aan 't geschrijf over Schoonoord 's eerstgeborene geheel vreemd is, ten einde zijne beschuldigers over hun ligtvaardig oordeelen te beschamen, en, kon het zijn te leeren, naderhand meer te denken aan de spreuk: Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt. Steller dezes vindt in zijn eigen ambt meer dan overvloedige werkzaamheid, dan dat hij zich met zulke schrijverij zoude bezig houden.

Indien UE bovenstaande een plaatsje mogt gunnen in de *Pr. Dr. en Asser Courant*, zoude daarmede zeer zijn verpligt

ERM, 26 Febr. 1855. *UE Dienstv. Dienr.*
H. KAMPS.

Correspondentie.

Daar de Minister van Financien thans de bevoegde beambten heeft aangeschreven, om iedere klagto over het niet of niet tijdig bezorgen der Couranten te onderzoeken, verzoeken wij onze geabonneerden, om telkens, wanneer zij reden tot klagen hebben, ons daarvan onmiddelijk schriftelijk FRANCO *kennis te geven. — De berigten van F te N. ontvangen wij steeds, nadat de courant is afgedrukt, terwijl ze voor een volgend nummer te oud zijn. — In het volgend no. zullen wij oplossingen van charades opnemen. — Weder gebiedt plaatsgebrek ons eenige stukken te laten liggen.*

TELEGRAFISCH BERIGT.

Onder het afdrukken dezer Courant ontvangen wij het volgend telegrafisch berigt:

's GRAVENHAGE, 3 Maart. Gisteren is bij ons Hof de stellige tijding ontvangen uit Petersburg, dat Keizer NICOLAAS plotseling aan eene beroerte overleden is. Zijn opvolger schijnt meer vredelievend te zijn.

ADVERTENTIEN.

VERGADERING

der PROVINCIALE COMMISSIE van GENEESKUNDIG ONDERZOEK en TOEVOORZIGT in Drenthe, op Dingsdag den 27 Maart e.k. Zij die dan in eenigen tak der geneeskunde wenschen geëxamineerd te worden, moeten zich acht dagen te voren vervoegen onder vrachtvrije brieven bij den President der Commissie, den Heer Dr. P. HOFSTEDE CRULL te Meppel.

ASSEN, 27 Februarij 1855. D. COHEN.
Secretaris.

UIT DE HAND TE HUUR

***TEGEN DEN EERSTEN MEI* 1855,**

Een **HUIS en BROOD-BAKKERIJ** met zijne **GEREEDSCHAPPEN**,

staande te Smilde.

Verdere informatiën te bekomen bij den DRUKKER DEZER COURANT.

Op VRIJDAG den 9 Maart 1855, 's morgens te 10 uren, te Gieten in de zoogenaamde Lemzijd en te Eext,

PUBLIEKE VERKOOP

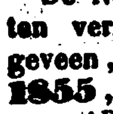

van pl. m. **200 stuks EIKENBOOMEN**, lang en zeer geschikt voor alle TIMMERWERK, toebehoorende aan de Erven J. ALINGH en J. M. BRAAMS.

Notaris Mr. C. E. KNIPHORST.

De Notaris Mr. H. J. CARSTEN te Hoogeveen, zal ten verzoeke van ROELOF HARMS KOSTER te Hoogeveen, op **ZATURDAG den 10 Maart 1855**, des voordemiddags om 10 uren, ten huize van AREND SCHONEWILLE, op de Schutwijke in 't Hollandsche Veld te Hoogeveen,

PUBLIEK VERKOOPEN:

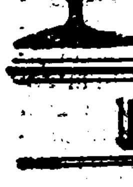

Ongeveer **3000 stuks zware en bijzonder lange en regte gekapte DENNEN**, geschikt voor BALKEN, PLATEN, SPOREN, RIKKINGEN en verder TIMMERWERK, liggende in de Bosch op de Zuidkant van Bakkerswijke, achter het oude Dwarsgat in 't Hollandsche Veld te Hoogeveen.

Op ZATURDAG den 10 Maart 1855, des voordemiddags te 10 uur te beginnen, zullen ten overstaan van Mr. A. HOMAN, Notaris te Vries, **PUBLIEK** bij het nagemelde HOUT worden **VERKOCHT:**

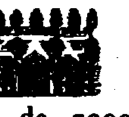

Min of meer **300 DENNEBOOMEN**, geschikt voor BALKEN, STIJLEN, PLATEN enz., op stam staande in de zoogenaamde *Warmoven* aan den Beilerweg onder Assen, toebehoorende aan de Erven J. TEN OEVER te Rolde.

A. HOMAN.

GROOTE HOUTVERKOOPING

IN HET LIEVERSCHE BOSCH, GEMEENTE *RODEN*:

van p. m. **drie honderd stammen EIKEN BOOMEN,** aldaar op WORTEL staande, geschikt voor SCHEEPSBOUWERS, AANNEMERS en HUIS-TIMMERLIEDEN.

Dewelke zal worden gehouden in het *Lieversche Bosch*, op Woensdag den 7 Maart 1855, des voordemiddags tien uur te beginnen.

H. H. VAN LIER.

Ten verzoeke van GERRIT PRIJS te Assen,

PALMSLAG

op DONDERDAG, 8 MAART 1855,

des avonds te 7 ure, in het Logement van J. OOSTERGETEL te Assen, van **HUIS** en **TUIN**, staande aan den Groninger Straatweg te Assen, 2 MUDDEN **BOUWLAND** en 1½ MUDDE **HOOILAND**, aangekocht van MARISSEN, en drie MUDDEN **LAND** in het Rekstuk, Peelerveld.

Notaris H. H. VAN LIER.

ZATHE het Hoogeveen.

De Notarissen A. ANDREAE te Beetsterzwaag en K. TADEMA te Oosterwolde zullen, op

***DONDERDAG DEN 15 MAART* 1855,**

des voormiddags te elf uur,

in de Herberg van F. v. D. BOSCH te Appelscha. *FINAAL VERKOOPEN:*

EENE VRUCHTBARE ZATHE,

het HOOGEVEEN genaamd,

bestaande in eene **hechte HUIZINGE** en verdere **gebouwen**, met beste **wei-** en **hooilanden**, uitmuntende **bouw-, heide- en klijngronden**, aaneengesloten liggende te Appelscha, zoodanig op den 15 Februarij jongstleden in 12 perceelen is geveild en daarop geboden: perceel één *f* 3469.— 2. *f* 465.— 3. *f* 1230.— 4. *f* 630.— 4*a*. *f* 1000.— 5. *f* 620.— 6. *f* 1300.— 7. *f* 1100.— 8. *f* 1051.— 9. *f* 1050.— 10. *f* 700.— 11. *f* 900.— en 12. *f* 1550.— Totaal *f* 15.065.

Donkerbroek.

De Notaris TADEMA te Oosterwolde zal, op

***DONDERDAG DEN 8 MAART* 1855,**

des avonds te zes uur,

in de Herberg van F. DE GROEN te Donkerbroek, in het openbaar *FINAAL VERKOOPEN:*

Twee **KAMPEN** en een goorntje **WEIDLAND**, een **HUIS**, twee akkers **BOUWLAND**, een stuk **HEIDE** en een stuk best **HOOILAND**, alles liggende te Donkerbroek en toebehoorende aan de Erven J. P. HEEBES; zijnde op den 22 Februarij j. l. geveild in zeven perceelen, en daarop geboden No. 1. *f* 700.— 2. *f* 809.— 3. *f* 141.— 4. *f* 350.— 5. *f* 310.— 6. *f* 135.— en 7. *f* 360.—

De Notaris HEPPENER te Borger zal, ten verzoeke en ten huize van W. BERGMEESTER, landbouwer te Exloërveen, gemeente Odoorn, op DINGSDAG den 13 MAART 1855, 's morgens te 9 uur te beginnen,

PUBLIEK AAN GENOEGBIEDENDEN

VERKOOPEN:

Vijf PAAARDEN, waaronder een span driejarige donkerbruine merrien, **15 KOEIJEN, 4 VARKENS, 80 SCHAPEN, 2 beslagen en 3 onbeslagen WAGENS, 5 PLOEGEN, 5 EEGDEN** en verdere **BOEREN-, KARN- en MELKGEREEDSCHAPPEN;** eindelijk plus minus **100 mudden AARDAPPELEN, HOOI, STROO, enz. enz. enz.**

BORGER, 1 Maart 1855.

J. HEPPENER, Notaris.

BURGERLIJKE STAND.

ASSEN, 22 Feb.—1 Maart. *Bev.* T. Lesches, geb. Reiske, van d., G. Balten, geb. Meijering, van d.; J. Vos, geb. Alberts, van z.; M. Jansen, geb. Boelens, van 2 d.; C. Standhart, geb. Biezen, van z.; G. Lensen, geb. Timmer, van z. — *Overl.* Francina Geertruida Alida van Rijn, ruim 16½ j.; Wicher Nijland, ruim 53 j. en 4 m.; Sara Benjamins Leefsma, ruim 33 j en 8 m.; Hendrikus Gerhardus Ebbink, 4 j. en 9 m.; Jannes Jacobs, 66½ j.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 2 Maart. In den handel is heden weder weinig omgegaan. Tarwe zonder handel. — Rogge meer aangeboden en niet dan iets lager te plaatsen, 66, 68 ℔ *f* 8-60, *f* 9-00, 64, 65 ℔ dito *f* 8-10, *f* 8-35. — Boekweit genoegzaam als voren, 66 ℔ Veen *f* 7-40. — Gerst minder begeerd, 56, 57 ℔ Winter *f* 5-85, *f* 6-10. — Dikke Haver in een doen, 44, 48 ℔ *f* 4-05, *f* 4-45; Voer en Zwarte in 't begin der markt goed prijshoudend, later niet driftiger, 38, 40 ℔ Witte Voer *f* 3-65, *f* 3-85, 80, Zwarte dito 38, 40 ℔ *f* 3-60, *f* 3-80. — Boonen *f* 7 à *f* 7-50. — Raapolie *f* 50.

ASSEN, 1 Maart. Rogge *f* 8,30 tot *f* 7,25. Boekweit *f* 7,35 tot *f* 6.90. Boter 90 a 87^5 ct. het N. ℔. Aardappelen *f* 2,20 *f* 0,00. Stroo *f* 9.75. Prijs van het Roggebrood *f* 0,60 de 6 N. ℔.

HOOGEVEEN, 20 Feb. Rogge *f* $7,77^5$. Boekweit *f* 7,25. Haver *f* 0,00; Honig per pond *f* „.00; Boter het N. pd. *f* 0,80. Zetting *f* 0,58.

MEPPEL, 1 Maart. Rogge *f* 8,00 a *f* 8,40. Boekweit *f* 7,00 a *f* 7,50. Boter 1½ N. pd. *f* 1,35 a *f* 1,50. Boter per ⅛ vat. *f* 18,50 a *f* 20,50.

COEVORDEN, 26 Feb. Rogge *f* 8,00. Boekweit *f* 7,25. Boter p. N. ℔ 75 ct.

AMSTERDAM, 1 Maart. ROGGE prijshoudend; 120 ℔ Pruissische *f* 315. — GARST ruim prijshoudend; 102 ℔ jar. Vriesche Winter *f* 196. — BOEKWEIT in een doen; 118 ℔ Holsteinsche *f* 244. — TARWE en HAVER zonder handel. — KOOLZAAD onveranderd; op 9 v. Olie in Sept. ℒ 76. — LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE met weinig handel prijshoudend; op 6w. *f* 55¾; Vlieg. *f* 54½; 1o. Mei *f* 50½, ⅜, ½; Najaar *f* 44½, ¾. — LIJNOLIE onveranderd; op 6w. *f* 40½; Vlieg. *f* 39¼, 1o. Maart *f* 39; April *f* 39½; Mei *f* 40. — HENNEPOLIE op 6w. *f* 47½; Vliegend *f* 46. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 82 a *f* 86. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 12½ a 15. — MOUTWIJN *f* 16½ per vat contant, om per spoor en op Rotterdam te leveren. — JENEVER 100 % Amst. proef *f* 20 a 20½ per vat contant.

VRIJDAG, 2 Maart. Tarwe onveranderd; 128 ℔ nieuwe bonte Poolsche *f* 480. Rogge zonder handel. Gerst, Boekweit en Haver prijshoudend. Koolzaad op 9 vat op het Najaar 75½ ℒ. Raapolie op 6w. *f* 55¼, vliegend *f* 54, op Mei *f* 50½. Lijnolie op 6w. *f* 40¾; vlieg. *f* 39½.

225STE STAATS-LOTERIJ. VIJFDE KLASSE.

13de Lijst. No. 19905 *f* 100000. No. 18632 *f* 10000. No. 12034 *f* 5000. No. 15428 *f* 1500. No. 14885 en 17308 ieder *f* 200. — 14de Lijst. Nos. 804, 10970, 13075, 15959 en 19318 ieder *f* 1000. Nos. 1643 en 4115 ieder *f* 400. Nos. 2866, 6403, 9642 en 9812 ieder *f* 200. — 15de Lijst. Nos. 4472 en 9972 ieder *f* 1000. Nos. 13904, 14442 en 15925 ieder *f* 400. No. 9982 *f* 200.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1 *Maart* 1855.

			GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	61 1/16
„ „	3	„	72 13/16
„ „	4	„	90½
Amort. Synd.	3½	„	89 5/8
Handelm.	4½	„	123¾
O. I. Leening	4	„	
Aand. Holl. Spoorw			
Aand. Rijn Sp.	4½	„	
Haarl. Meer	5	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	100⅛
Dito 1828/29	5	„	99⅞
Cert. 1831/33	5	„	82
Dito 1840	4	„	74¾
Dito Stieglitz	4	„	73⅜
Ins. in Assign.	6	„	
Cert. van dito	6	„	58⅜

			GEBLEVEN.
Polen, Oblig.	4	pct.	
Spanje. Oblig.	1	„	17¾
Obligatiën	3	„	36½
Binnenl.	3	„	30⅛
Amortisable			
Bewijz. Coup.			4⅝
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	„	
„ „	4	„	57
„ Metal.	5	„	61⅛
„ „ N.	5	„	72 9/16
„ „	2½	„	30 15/16
Belgie, Cert.	2½	„	
Rothschild	2½	„	48⅞
Portug., Oblig.	3	„	87 13/16
„	4		
Amerika Bank-Act.			3 1/16

DE VERTELLER ENZ.

ALLERLEI.

De Tielsche Courant *bevat het volgende ingezonden stuk:* Tot eene bijdrage „Over de Staartmenschen," zij het mij vergund u te melden, dat gedurende de heer *van der Vinne* resident van Batavia was, door de zorg van *Z. E. G.* in het zoo uitgestrekte als fraaije gebouw der harmonie op Rijswijk, de voorstelling in het klein van eene Amsterdamsche Kermis gegeven werd, hetwelk een genoegen verschafte in het algemeen, maar vooral den Inboorling, Chinees, Javaan, Maleijer of Arabier, die zich nimmer van zoo iets een denkbeeld gevormd hadden, van verwondering deed opgetogen zijn; hoewel hunne tevredenheid met minder luidruchtigheid, dan door onze *beschaafde* kermisgasten veelal geschiedt, werd aan den dag gelegd. Ook aldaar was in een tent te zien:

EEN STAARTMENSCH,
levend aangebragt uit de binnenlanden aan Java.

Een jongeling, circa 20 jaar oud, waarvan de staart zeer beweegelijk was en bestond uit de verlenging van den ruggestuit, circa een palm lang, overigens was die jongman wel gemaakt en van middelbare grootte; maar om nu te zeggen dat *al* de inwoners van zijn district staartdragenden waren, zoude, dunkt mij even zoo gewaagd zijn, als om te stellen, dat er een kalf met twee koppen en zes pooten te zien was en dus, dat al het rundvee uit die streek dubbelhoofdig en zesbeenig zoude zijn.

Men heeft geleerd wat er van het reuzengeslagt der Patagoniers is geworden; menschen van iets meer dan middelmatige grootte; men is teruggekomen van het denkbeeld dat de apen vervloekte menschen waren, hoezeer ik het met een voornaam schrijver eens ben, dat er onder de menschen, en veel meer dan zich oppervlakkig laat aanzien, vervloekte apen gevonden worden: en evenzoo zal het wel met de staartdragende Niam-Niams gelegen zijn; wanneer men na verloop van tijd ook de binnenlanden van Afrika zal geëxploiteerd hebben, zal het wel blijken, dat dit geheele *geslacht* zich bepaalt tot de difformiteit van een of slechts weinige induvidu's.

—

Een boer op de grenzen wil Burgemeister worden.

(Jan Hindrik bij den Ambtman).

Gooden morgen! Heer Ambtman, nou onze Burgemeister dood is, kon ik dug my wal Burgemeister worden, as doe my naomeluk helpen wis.

Ambtman. Gansch gut, aber ich musz erst ein wenig examiniren, ob dasz ich schreiben kann, dasz du geschickt bist. — Wie viel söhne hatte Noach?

Jan Hindrik. Drei zeuns.

Ambtman. Gansch gut, und wér war nun der Vater davon?

Jan Hindrik. De vater ... de vater .... dat weet ik voort nig, meer as ik 't morgen ees wüste?

Ambtman. Gut bis morgen.

Aoleid (zijne vrouw). Ik zee 't oe wal an Jan Hindrik, 't is mis.

Jan Hindrik. Nee, nog lange nig heele maol; de Ambtman vreug my, hoe veulle zeuns Noach hadde had, drei — maer nou wüste ik voort nig, wer de vater was.

Aoleid. Och onze mulder, hoe veulle zeuns hef dee? en wer is daor de vater van?

Jan Hindrik. Drei zeuns, en daer is onze mulder vater van.

Aoleid. Nou, voort weer umme.

Jan Hindrik (bij den Ambtman). So bist du schon wider da? wie ist nun der Vater van Cham, Sem und Jafet?

Jan Hindrik. Onze mulder.

Ambtman. Wenn kein gelehrter da ist als du, wirtst du Burgemeister, wenn ich es dir schreibe.

Jan Hindrik. Aoleid! ik werde Burgemeister, n' Ambtman zee, dat ik geleert zin.

CHARADES.

CIII. Mijn woord beteekent eene kostwinning en bestaat uit 12 letters en 4 lettergrepen. — 12, 1, 11, 3, 5, 6 is eene stad. — 1, 5, 8, 4, 11, 12 is een dorp. — 12, 1, 2, 4, 5, 6 is een gehucht. — 8, 2, 6, 4, 10, 3 is eene stad. — 7, 8, 9, 3, 10, 5, 6 zijn dieren. — 4, 9, 8, 5, 6 is een dorp, en 6, 5, 11, 12 is een rivier.

CIV. Mijn geheel is van 4 letterprepen en is een meisjesnaam. De eerste lettergreep is iets dat iedereen heeft. De tweede is iets dat maar één is. De derde en de vierde is een meisjesnaam. De eerste en de vierde is een rivier. De eerste en de tweede met een letter van de derde is een mannennaam.

CV. Mijn woord beteekent eene handelplaats. De drie eerste letters omgekeerd is een viervoetig dier. De vier eerste letters is een rivier en omgekeerd iets van ijzer. De drie middelste letters is een vaartuig.

GEDRUKT BIJ **GRATAMA** TE ASSEN.